

ŘEPSKÁ NAUČNÁ STEZKA

PANORAMA ŘEP

17
PRAHA-ŘEPY

Naučná tabule č. 8

Vondroušova ulice

Ulice Vondroušova byla pojmenována po Janu Charlesi Vondroušovi (1884 – 1970), českém rytci a grafikovi, který od roku 1893 působil v USA, kam emigrovali jeho rodiče společně s Janem v jeho devíti letech. Studoval na Akademii umění v New Yorku a absolvoval leptařskou školu pod vedením prof. J. D. Smillie. Roku 1904 opustil akademii a odešel do Massachusetts. Dokonale si osvojil všechny aspekty a technologické detaily techniky leptu. Pracoval a kreslil v redakci New York Times, tvořil obálky, ilustrace a reklamní kresby. Maloval a leptal v Gloucesteru, Bostonu, v okolí New Yorku. Posléze se u Vondrouše objevila touha zhodnotit náměty technické a průmyslové. Vznikla řada černých i barevných leptů z Baťových závodů ve Zlíně. Po skončení druhé světové války vznikají lepty Klatov, Čáslavi a Hodonína. Souborně vystavoval Vondrouš ve Vídni, opakovaně v New Yorku, v Bostonu, v Milwaukee, v Beloit, v Lawrence, Kansas, St. Paul, nebo v San Franciscu. Je autorem řady poštovních známek Československa z období Protektorátu Čechy a Morava. V červenci 1928 byl pozván na zahradní slavnost na Pražský hrad, kde byl osobně představen spo-

lika bronzových odlitcích. Původně byl Lachtan určený jako zahradní plastika do fontány ve vile ředitele Severní dráhy císaře Ferdinanda Ing. Jerieho. Proto má zvíře v zářezu tlamy otvor určený pro tryskající pramen vody. Jedná se o jednu z nejlepších sochařských podob zvířat v české plastice 20. století.

Galandova ulice

Své jméno dostala podle slovenského malíře, ilustrátora a grafika Mikuláše Galandy (1895 – 1938), který patřil k významným průkopníkům a propagátorům moderního umění na Slovensku. V roce 1922 započal studia na Umělecko – průmyslové škole v Praze, avšak po roce přestoupil na Akademii výtvarných umění, kde studoval u prof. Thieleho a Bromseho. Po ukončení studií začal Galanda sám vyučovat na střední škole v Bratislavě a od roku 1933 již jako

měl rozhodující vliv na formování stylu jeho tvorby. Roku 1917 byl jmenován profesorem Uměleckoprůmyslové školy v Praze, roku 1919 pak profesorem AVU v Praze. Od roku 1927 byl členem České akademie věd a umění. Za nacistické okupace byl vězněn v koncentračním táboře. Jeho bratr, československý generál Oldřich Španiel, odešel po okupaci do zahraničí a v letech 1944 – 1946 byl přednostou vojenské kanceláře prezidenta E. Beneše.

Makovského ulice

První léta studií na pražské Akademii výtvarných umění v Praze, zejména pak vliv dalšího novoměstského rodáka J. Štursy, ovlivnily směr tvůrčí orientace Vincence Makovského (1900 – 1966) směrem k sochařství. Makovský postupně prošel malířskými ateliéry J. Obrovského a K. Krattnera,

lečně se svojí manželkou prezidentu republiky T. G. Masarykovi. Za vrchol jeho grafické tvorby jsou považovány listy s náměty ze Staré Prahy, s jejím přítímím, záhadami a neutuchajícím kouzlem.

Laudova ulice

Ulice Laudova je pojmenována po českém sochaři a profesoru Akademie výtvarných umění v Praze Janu Laudovi (1898 – 1959), jednom z hlavních představitelů tzv. sociálního umění. Lauda studoval na Akademii výtvarných umění v Praze. V tomto období převzal místo profesora po Josefu Václavu Myslbekovi jeho dřívější žák Jan Štursa, který se významně podílel na utváření Laudova sochařského projevu. Laudovy zvířecí plastiky zasahovaly do umění dekorativního i monumentálního určeného pro veřejná prostranství. Socha Lachtana z roku 1936 existuje v něko-

řádny profesor pracoval na Škole uměleckých řemesel. V roce 1937 se zúčastnil 20. bienále v Benátkách a téhož roku získal stříbrnou medaili na Světové výstavě v Paříži. Doménou jeho kreseb se staly motivy běžného městského života. Jeho dílo, čítající na 160 olejomalb, je k vidění v expozici v jeho rodném domě v Turčianských Teplicích.

Španielova ulice

Otakar Španiel (1881 – 1955) se učil na odborné škole rytecké v Jablonci nad Nisou a na medailérské škole vídeňské akademie u profesora J. Tautenhayna. Byl žákem pražské Akademie výtvarných umění (u J. V. Myslbeka) a studia zakončil v Paříži u A. Charpentiera. Tento pařížský pobyt

sochařskými ateliéry B. Kafky a J. Štursy, který pro něj představoval lidskou i uměleckou inspiraci. V roce 1925 uspořádal první výstavu svých sochařských prací a po absolutoriu AVU dostal stipendium francouzské vlády. V letech 1926 – 1930 studoval a pracoval v Paříži. Na konci 20. a v polovině 30. let tvořil v osobité reakci na syntetický kubismus a poetiku surrealismu vyhraněná díla, kterými významně předběhl vývoj českého sochařství. V roce 1938 obdržel v Brně první cenu v soutěži na pomník Národního osvobození. Makovský se stal laureátem státní ceny v roce 1955 a 1958, téhož roku byl jmenován národním umělcem. Ulice Makovského patří k nejvýznamnějším dopravním tepnám v oblasti Sídliště Řepy. Po celé délce ulice je od roku 1988 vedena tramvajová trať spojující Řepy s centrem hlavního města.

I další ulice v Řepích dostaly své názvy podle významných umělců, mezi něž patří např. Dominik Skutecký (1849 – 1921), který byl jedním z nejvýznamnějších představitelů slovenské realistické tvorby na přelomu 19. a 20. století. Jeho jméno nese ulice spojující lokality Sídliště Řepa a Na Fialce.

Autor projektu: Jan Farkač
Pro obyvatele a návštěvníky Řep zrealizovala MČ Praha 17 v roce 2013.

Autoři textu: Martin Marek a Zdeněk Kymr
Autoři fotografií: Jiří Matula, Martin Marek, Zdeněk Kymr a Jan Farkač